

معلولان روانی و حقوق انسانی

علوم اجتماعی :: پیام یونسکو :: فروردین 1353 - شماره 56

از 32 تا 32

آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/818918>

دانلود شده توسط : عمومی user2314

تاریخ دانلود : 28/03/1395

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

www.noormags.ir

خواهد داشت.

از ۱۹۶۶ کار یونسکو در زمینه آموزش معلولان رفته رفته اشکال واقعی تری بخود گرفت و اهمیت بیشتری یافت. در همان سال کنفرانس عمومی یونسکو به اتفاق آراء راه حلی را تصویب کرد که با چند جمله مختصر و ساده ضرورت همکاری بین همه موسسات مربوط به پژوهش های آموزشی را در پرتو مطالعه مسائلی که معلولان مطرح می سازند خاطر نشان می ساخت. این راه حل بر ضرورت مبادله بین المللی اخبار و اطلاعات، به تاسیس موسسات مربوط به مطالعات آموزشی و به ادامه پخش وسیع همه اخبار و اطلاعات مربوط به نظام های مختلف آموزشی که به معلولین اختصاص دارند، متکی بود.

در ۱۹۶۸ يك برنامه ویژه آموزشی به وسیله یونسکو تهیه و اجرا شد. از آن پس یونسکو ارتباط خود را با موسسات متعدد ملی و بین المللی که برای معلولان کار می کنند پیوسته حفظ کرده است. علاوه آن مجری يك برنامه عمومی است که به انتشار بررسیم دربارۀ آموزش اشخاص نابینا و ناشنوا، معلولان بدنی و روانی اختصاص دارد. یونسکو علاقه مند است که دربارۀ آموزش معلولان کارشناسان و مشاورانی به کشورهای جهان روانه کند و برای تربیت معلمان و مربیان بورس هایی اختصاص دهد و برای تامین وسایل و تجهیزات مورد نیاز معلولان بعنوان يك رابط عمل نماید و بدینوسیله دامنه همکاری بین ملتها را گسترش دهد. از ۱۹۶۸ تقریباً در پنجاه کشور جهان متجاوز از صد طرح مربوط به آموزش ویژه تهیه و اجراء شد، و هزینه انجام بیشتر این طرحها بوسیله کمک های بلاعوض تامین گردیده است.

مثلاً دولت دانمارک با همکاری یونسکو در ۱۹۶۸ يك سمینار آموزشی برای مربیان معلولان در کشورهای آفریقایی و در ۱۹۶۹ سمینار دیگری برای معلمان عرب که آموزش نابینایان را برعهده دارند، ترتیب داد. يك سال بعد يك دوره شش هفته ای برای معلمان که عهده دار آموزش افراد نابینا هستند در تابورا در تانزانیا غربی تشکیل شد. قسمتی از هزینه این کلاس را کمک ده هزار دلاری دانمارک و قسمت دیگری رادولت تانزانیا تامین کرد. شرکت کنندگان در این کلاس با بهترین شیوه های آموزش «برای» به زبانهای محلی و انگلیسی آشنایی حاصل کردند. علاوه وجوه جمع آوری شده، خرید لوحه های مخصوص الفبای برای، ماشین تحریر و دیگر لوازم و وسایل را امکان پذیر ساخت.

دولت هلند چهار بورس به چهار معلم تانزانی اختصاص داده است تا در کشور هلند راجع به شیوه های آموزش افراد نابینا و ناشنوا مطالعاتی انجام دهند و با آن شیوه ها آشنایی حاصل کنند. هزینه سفر این چهار نفر را حساب مخصوص کمک های بلاعوض یونسکو برای آموزش ویژه عهده دار شد. بورس های مشابهی هم به کارمندان اداری و آموزشی بسیاری از کشورهای دیگر آفریقایی و آسیایی اختصاص داده شده است.

حساب مخصوص بلاعوض برای آموزش

ویژه که در ۱۹۶۷ بوجود آمد، تاکنون ۶۲،۶۰۰ دلار دریافت کرده است. قسمت بیشتر این وجوه را کشورهای کامبوج (۱۰۰۰ دلار)، دانمارک (۱۰۰۰۰ دلار)، فنلاند (۱۰۰۰۰ دلار)، غنا (۵۰۰ دلار)، هند (۶۰۰۰ دلار)، ایران (۳۰۰۰ دلار)، اسرائیل (۱۰۰۰ دلار)، مالت (۵۰۰ دلار)، مراکش (۲۰۰۰ دلار)، نروژ (۱۰۰۰۰ دلار)، سوئد (۱۰۰۰۰ دلار)، یوگوسلاوی (۵۰۰ دلار)، و نیز علیا حضرت فرح پهلوی شهبانوی ایران (۲۰۰۰ دلار)، و فرماندار مالت (۶۰۰۰ دلار) و قسمت کمی از آنرا اشخاص خصوصی در دانمارک و فرانسه به حساب مزبور واریز کرده اند.

یونسکو از این کمکها برای اجرای برنامه هایی در کوستاریکا (سمینار درباره آموزش معلولان روانی)، کوبا (تربیت معلم برای کسانی که دچار نقص بینایی هستند)، جمهوری عربی مصر (بوس تحقیقاتی به منظور مطالعه درباره تولید لوازم و وسایل آموزشی برای معلولان)، ایتوی (لوازم وسایل برای نابینایان)، غنا (بوس برای طرح ریزی آموزش خاص)، اندونزی (بوس برای رفع نقص قوه بیان)، ایران (برنامه ریزی برای آموزش معلولان روانی)، عراق (تربیت معلم برای معلولان روانی)، لیبیا (لوازم و وسایل آموزشی برای ناشنویان)، سیرالئون (بوس برای معلولان بدنی)، تانزانی (کلاسهای آموزش معلم برای نابینایان و بورسهای برای آموزش نابینایان و ناشنویان) و ونزوئلا (تربیت معلم برای معلولان روانی) استفاده کرده است.

یونسکو در پاسخ تقاضای دولت های عضو کارشناسانی به همه نقاط جهان فرستاده است. مثلاً هیئتی برای مدت سه ماه به گواتمالا اعزام شده است تا راجع به گسترش آموزش ویژه در همه کشورهای آمریکای مرکزی و پاناما اطلاعاتی بدست آورد و نظریاتی بدهد. بمنظور کمک به تشکیل کلاس تربیت معلم برای اشخاص ناشنوا، مشاوری به سوریه عزیزت کرده است. يك کارشناس سوئسی به ماداگاسکار رفته است تا در آنجا اداره سمینار معلمان این کشور، را برعهده گیرد. معلمان که در این سمینار شرکت کرده اند، آموزش ناشنویان را برعهده دارند. در سایه این ماموریت برقراری تماس های دائم بین گروه های ناشنویان در ماداگاسکار و زنو امکان پذیر گشته است.

برای کمک به معلولان، آغانه هایی از طریق برنامه مبتکرانه کویپنهای تعاونی یونسکو به سوی تقریباً بیست کشور در حال توسعه جریان دارد. در این کشورها، گروه ها یا موسسات می توانند در پرتو این کویپنها که قابل تبدیل به پول هستند، لوازم و وسایل آموزشی را که از کشورهای صنعتی وارد می شوند، بدست آورند. این کویپنها را که یونسکو صادر می کند نوعی چک یا حواله پرداخت محسوب می شوند، ممکن است از مرکز یونسکو در پاریس بدست آورد و آنها را می توان برای گروه هایی در کشورهای دیگر فرستاد. این گروه ها می توانند برای خرید کتب و وسایل آموزشی از فروشندگان هر نقطه جهان که باشد آنها را بکار ببرند. فروشندگان کویپنها را دوباره به یونسکو می فرستند و یونسکو معادل آن پول را به وی پرداخت می کند.

معلولان روانی و حقوق انسانی

مجمع عمومی ملل متحد در دسامبر ۱۹۷۱ حقوق معلولان روانی را اعلام کرد و مقرر داشت که این حقوق از این پس باید در سطح ملی و بین المللی و در چهارچوب حقوق انسانی مورد حمایت قرار گیرند. ما نکاتی چند از تصمیم ملل متحد را در زیر با اطلاع خوانندگان می رسانی:

۱- معلول روانی حتی الامکان باید مانند سایر افراد انسانی از حقوق مشابه، برخوردار گردد.

۲- معلول روانی حتی در مواردی که از مراقبتهای پزشکی، درمانهای بدنی متناسب، آموزش و پرورش و عملیات توان بخشی و از راهنمایی هایی که در شکوفاساختن حداکثر تواناییها و استعدادهايش بوی کمک می کنند، بهره گیرد.

۳- معلول روانی حق دارد که از امنیت اقتصادی و از يك سطح زندگی مناسب استفاده کند و تا حدی که برایش مقدور است حق دارد که کار، تفریحی انجام دهد یا به هر کار مفید دیگری بگمارد، شود.

۴- معلول روانی در صورت امکان باید در آغوش خانواده خود یا در کانونی که او را به فرزندی می پذیرد زندگی کند و در اشکال مختلف زندگی دسته جمعی شرکت جوید. کانونی که او در آنجا بصری برد باید کمک دریافت نماید. اگر ضرورت داشته باشد که از او در مؤسسه خاصی نگهداری کنند در این صورت محیط و شرایط زندگی او حتی الامکان باید به محیط و شرایط زندگی عادی نزدیک باشد.

۵- معلول روانی چنانچه ضرورت داشته باشد که يك قیم از او و اموالش حمایت کند، باید بتواند از وجود يك قیم صلاحیت دار بهره مند گردد.

۶- معلول روانی باید در مقابل هرگونه استعمار، هرگونه تعدی و اجحاف یا هرگونه رفتار حقارت آمیز، مورد حمایت قرار گیرد.

یکی از فعالیت های تبلیغاتی برای استفاده از کویپنهای تعاونی یونسکو اخیراً به وسیله جمعیت جهانی دختران پیشاهنگ ترتیب داده شد. این جمعیت از همه اعضای خود دعوت کرد تا به آموزشگاهی که انجمن پیشاهنگی نیجریه برای دختران معلول در لاگوس تاسیس خواهد کرد، کمک کنند.

کویپنهای تعاونی برای خرید لوازم و وسایل جدید بوسیله دانشسرای حرفه ای جهت تربیت معلم برای اشخاص ناشنوا و نابینا و معلولان بدنی و روانی در مکزیکو هم مورد استفاده قرار گرفته اند، مربیانی که در این دانشسرا تربیت می شوند برای آموزش کودکان معلول در سراسر آمریکای لاتین مربیان دیگری